

МЕТОДИ ОПТИМІЗАЦІЇ СТРУКТУРИ КАПІТАЛУ ПІДПРИЄМСТВА ЯК ІНСТРУМЕНТУ ВПЛИВУ НА ФІНАНСОВИЙ ПОТЕНЦІАЛ

Куркіна І. О.

*Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут», м. Харків*

Постановка проблеми. Впродовж свого існування кожне підприємство стикається з низкою певних проблем на кожному етапі свого розвитку. І чим більш успішним є компанія, тим складнішими стають цілі та завдання. Не для кого не є секретом, що основною метою існування кожного підприємства є збільшення його вартості. Саме тому постають такі важливі аспекти, як визначення фінансового потенціалу підприємства, забезпечення його ліквідності та платоспроможності та оптимізація структури капіталу.

Аналіз досліджень та публікацій щодо управління фінансовими ресурсами та методів оптимізації структури капіталу підприємства розглядали у своїх роботах такі науковці, як Брігхем Є. Ф., Хан, Ван Хорн, Бланк, Терещенко, Борнос В. Г., Петренко Ю. В. та інші. Варто зазначити, що вплив структури капіталу на фінансовий потенціал та взаємозв'язок рентабельності та платоспроможності підприємства з точки зору потенціалу залишаються невизначеними.

Метою роботи є вдосконалення методів оптимізації структури капіталу та їх впливу на фінансовий потенціал підприємства.

Виклад основного матеріалу. Актуальним питанням на сьогоднішній день і досі залишається оптимізація структури капіталу підприємства. Кожен автор вбачає власні критерії оптимізації, тому не існує єдиної думки з цього приводу. Так, наприклад, Брігхем Є., Стоянова Є., Нікбахт Е., Гроппеллі А. та Крейніна М. вбачають оптимальність структури капіталу у поєднанні власних та позикових коштів, що в результаті призводить до максимізації вартості акцій підприємства на ринку. Шим Дж.К., Сигел Дж.Г., Ковальова В. та Терещенка О. відносять оптимальність до диверсифікації джерел фінансування компанії. А такі дослідники, як Бланк І., Павловська О., Притуляк Н., Невмержицька Н., Коваленко Л. та Ремньова П. тлумачать дане поняття як раціоналізація співвідношення рентабельності власного капіталу до фінансової стійкості підприємства.

Отже, узагальнюючи усі розглянуті позиції, можна сформулювати три основні методи оптимізації структури капіталу за наступними критеріями: максимізація рівня фінансової рентабельності, мінімізація вартості капіталу та диверсифікація фінансових ризиків. Але усі розглянуті концепції враховують лише одну сторону проблеми, тобто лише один ключовий показник. Так, наприклад, метод максимізації рентабельності не враховує наслідків зниження платоспроможності підприємства.

Висновок. На нашу думку, кожному підприємству необхідно враховувати усі важливі ключові показники своєї діяльності, тому вдосконалення методів оптимізації структури капіталу, а саме побудова регресійної моделі взаємозалежності рентабельності підприємства та вартості капіталу, є раціональним вирішенням проблеми.